

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3341/2020
09.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Емир Танкосић адвокат из ..., против туженог ХК „Сандактранспорт - Путнички саобраћај“ ДОО из Новог Пазара, чији је пуномоћник Решат Чакара адвокат из ..., ради исплате накнаде зараде и отпремнине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3621/19 од 07.09.2020. године, у седници већа одржаној 09.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3621/19 од 07.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П1 65/19 од 12.09.2019. године, у првом ставу изреке утврђено је да постоји потраживање тужиоца према туженом на име накнаде штете због изгубљене зараде за период од 01.12.2010. године до 05.10.2012. године у појединачно означеним месечним износима, са законском затезном каматом у висини на начин ближе одређен у том ставу изреке, што на дан вештачења 31.10.2018. године са обрачунатом законском затезном каматом износи укупно 1.156.230,69 динара. У другом ставу изреке утврђено је да постоји потраживање туженог према тужиоцу, по основу исплаћене отпремнине услед проглашења технолошким вишком у износу од 309.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 30.03.2018. године као дана истицања компензационог приговора до 31.10.2018. године као дана вештачења, односно у укупном износу од 329.209,95 динара. У трећем ставу изреке извршено је пребијање узајамних потраживања тужиоца у укупном износу од 1.156.230,69 динара и туженог у укупном износу од 329.209,95 динара. У четвртном ставу изреке делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде штете по основу изгубљене зараде за период од 01.12.2010. године до 05.10.2012. године исплати укупан износ од 827.020,74 динара са законском затезном каматом од 01.11.2018. године до исплате. У петом ставу изреке обавезан је тужени да у корист тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање код надлежног фонда на месечне основице наведене у првом ставу изреке. У шестом ставу изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 203.740,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3621/19 од 07.09.2020. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у првом, другом, трећем и петом ставу изреке и у делу четвртог става изреке којим је тужени обавезан да тужиоцу, на име накнаде штете, исплати износ од 827.020,74 динара. У другом ставу изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу четвртог става изреке који се односи на камату тако што је тужени обавезан да тужиоцу исплати законску затезну камату на износ од 576.919,33 динара почев од 01.11.2018. године до исплате а за веће тражење законске затезне камате и то на износ од 270.249,33 динара почев од 01.11.2018. године до исплате, тужбени захтев је одбијен као неоснован. Одлука о трошковима парничног поступка из шестог става изреке првостепене пресуде остала је неизмењена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде зараде и отпремнине поднета је 30.03.2015. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 827.020,74 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, а да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413, у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић